

В един от вариантите на Хитовите мемоари за 60-те години намираме изключително ценни сведения как Г.С.Раковски е осъществявал тези си намерения. Същевременно от тях научаваме, че и войводата търсил контакти с него и се интересувал за плановете му. Поради това изпратил доверен свой помощник от с.Глушник да разучи тази работа, а други двама съратници да отидат до Свищов, евентуално и до Белград и да научат какви са замислите на Раковски. Това било през ранната пролет на 1862 г., когато четата вече щяла да напусне зимовището си и да тръгне из планината.¹² Като повтаря в разширен вид съведението си от друг ръкопис за информацията на кмета на с.Калояново - Бойчо, че вестниците пишат за очаквани революционни акции на българите, за преминаването на четата на "прочутия Ильо войвода" в Сърбия и че "не му мязало да е мирен ортакълъкът, ще каже - турска държава", Хитов добавя и данни за молби на селяните към него да им се притече на помощ в борбата срещу поредния местен турски разбойник и грабител, с когото сами не можели да се справят. Войводата веднага се заел с това.¹³ Този инцидент - един от фактите в постоянното всекидневие на българите, е съществен за авторитета на хайдутите през 60-те години и за това, че местното население наистина гледало на тях като на единствени защитници и българска въоръжена сила срещу турци. Заедно с това потвърждава и верния избор на Раковски да се опре вътре в страната именно на хайдутите, като свърже и подчини разпокъсаните им сили и действия на общонационалните задачи и цели.

Междудеменно пристигнал обратно пратеникът на П.Хитов с доставените от двамата други помощници известия от Свищов и Белград, където по поръка на войводата им съобщили, че "ние очакваме за бунт". Донесли му и броеве от вестника на Раковски "Дунавски лебед". Но това, което най-много зарадвало и въодушевило П.Хитов, било изпратеното по пратениците му писмо на Раковски до него. "С него ни насырчаваше и известява - съобщава войводата, - че да сме готови около Петровден. Той ще ни извести що трябва да се прави и, че отечеството ни скоро ще се освободи и веч е дошло онова време, което очаква секи българин." Силно възхновен от надеждата за скорошен решителен бой и освобождение, Хитов незабавно започнал приготовления, надявайки се, че и в другите селища из страната е започнала усиlena подготовка, очаквайки големи събития в и за България. Той избрал за база на приготовленията си познатия му Сливен, където можел да разчита на повече и по-опитни и предани сътрудници.¹⁴

В хода на приготовленията до П.Хитов достигнали известия, че сливненецът хаджи Ставри Койнов бил изпратен от Раковски в Търновско, за да организира там българите за предстоящото въстание.¹⁵ Важно е да се отбележи, че явно му поръчал най-напред да намери Хитов и се уговори с него, но срещата не могла да се осъществи. В Сливен войводата научил за придвижването на въоръжени групи българи към Търновско и към Габровския манастир, както и за контактите, които търсил с него другият пратеник на Раковски, също сливненец д-р Иванчо Карапанчев (д-р Панов) заедно с хаджи Ставри участник в Кримската война. Заслужава да подчертаем, че Раковски избира за свои пратеници и организатори на народа в Търно-